

Adéu a les "gangues"

Les «gangues» se'n van.
Les pobres... fan nosa.
Ja no tornaran.
Té un fi tota cosa.

Empeny el «progrés»
i... cal viure al dia.
Adéu par mai més
ingènua alegria!

Tot fuig, tot fineix:
el somni i la vida;
la rosa es marceix....
el record s'oblida....

Mes el goig viscut
en nostra infantesa,
pren nova virtut
en la maduresa.

La FESTA MAJÒ!
I quant que trigava!
Amb quina il·lusió
tothom l'esperava!

Els fadrins, pels balls;
pels vestits, les noies;
els goluts, pels talls;
els sants, per les toies.

Ja uns dies abans
les «gangues» venien,
i a petits y grans
«tresors» oferien:

agües de pit,
anells, gargantilles,
bufes de bon crit,
trompetes, sombrilles,

vanos, bracelets,
mocadors i nines,
timbals i xiulets,
bell món de joguines

Tot tan ben posat
sota veles velles;
fantàstic grapat
de joiells... i estrelles.

L'home rogallós,
la dona ullerosa...
i un què neguitós
que el rar viure hi posa.

En la nit d'estiu,
ran l'ona encisada,
cada «ganga»... un riu
de llum i mainada!

Les «gangues» se'n van.
Les pobres... fan nosa.
Ja no tornaran.
Té un fi tota cosa.

Eduard Bardas i Planellas